
Recenzió a „Kriminalisztika” című tan- és kézikönyvről*

Székely György László**

Jelen recenzióban a 2022. nyarán megjelent *Kriminalisztika* című könyvet ismertetem. A csaknem 25 szerző munkáját jelentő írás nemcsak tankönyv, de kézikönyv is. Jelentőségét adja, hogy egyrészt komplex, a kriminalisztika összes területét lefedő írásról van szó, másrészt utoljára ilyen mű több mint tíz éve jelent meg Magyarországon. A könyv igen fontos erénye, hogy figyelemmel van a kriminalisztikát is jelentősen érintő technikai újdonságokra is. A recenzióban először a könyv megjelenésével kapcsolatos körülményeket ismertetem. Ezután röviden kitérek a kriminalisztika szakirodalmára, és az új mű helyére e rendszerben. Végül a könyv legfontosabb formai és tartalmi jellemzőit tekintem át.

Kulcsszavak: recenzió, kriminalisztika, krimináltechnika, krimináltaktika

Review of textbook and handbook titled „Criminalistics”

In this review I present the new book of Criminalistics published in the summer of 2022. The book written by 25 authors is textbook and handbook as well. The importance of the book is the complexity (it covers all parts of forensic sciences) and in the other hand that similar handbook was last published in Hungary 10 years ago. The virtue of the book is that it pays attention the technical innovations which also effects on forensic sciences. In this writing first I review the circumstances of the publishing of the new book. After it I briefly review the history of the textbook literature of criminalistics and the place of the new work in this system. Finally I scope the most important formal and content characteristics of the book.

Keywords: review, investigation, criminalistics, forensic

<https://doi.org/10.32980/MJSz.2022.4.2120>

1. Bevezető

Idén nyárra elkészült alapos – tudomásom szerint 2 éves – szerzői és szerkesztői munka eredményeként hazánk legújabb átfogó jellegű, nemcsak tankönyvnek, de kézikönyvnek is szánt kriminalisztika témájú kötete. A mű előbb elektronikusan, majd 2022 őszétől papír formátumban is elérhető.¹ A komplex jelleget illetően egyértelműen hiánypótló munkáról van szó, ugyanis a kriminalisztika két (általános

* Fenyvesi Csaba – Herke Csongor – Tremmel Flórián (szerk.): *Kriminalisztika*. Ludovika Egyetemi Kiadó, Budapest, 2022.

** Ügyész, Miskolci Járási Ügyészség.

¹ A könyv elektronikus formában elérhető (megvásárolható) innen:

<https://webshop.ludovika.hu/termek/konyvek/rendezettudomany/kriminalisztika/>

részi) törzságát, a krimináltaktikát és krimináltechnikát egyaránt tárgyaló mű utoljára 2012-ben, azaz épp tíz éve került Magyarországon kiadásra.² A Ludovika Kiadót az utóbbi időben jellemző igényes, figyelemfelkeltő és egyben a könyv tartalmát jól kifejező borítóval kiadott munka ún. több (pontosabban: sok) szerzős mű, nem kevesebb, mint huszonöt szakember, és közülük három szerkesztő munkája. A szerzők listáját áttekintve a kriminalisztika egyes területeiről jól ismert nevekkal találkozhatunk.

A továbbiak során előbb a kriminalisztika magyar tankönyvirodalmának történetére térek ki röviden (azért, hogy az új könyvet jól el tudjuk helyezni a rendszerben és a fejlődéstörténetben)³, majd röviden ismertetem a mű szerkezetét és tartalmi jellemzőit, összefoglalva, hogy a vizsgált mű miben új, egyedi, illetve milyen további különleges vonással bír.

2. A hazai kriminalisztikai tankönyvirodalom jellemzői

A legelső magyar átfogó kriminalisztikai tárgyú műnek Endrődy Géza: A bűnügyi nyomozás kézikönyve (...) című, 1897-ben megjelent munkáját szokás tekinteni.⁴ Ezt számos kisebb, inkább speciális témaköröket feldolgozó írás, vagy pedig a kriminalisztika ágait több kisebb kötetben tárgyaló mű követte⁵. Ezután újabb átfogó munkára viszonylag hosszabb időt kellett várni. Az űrt csak 1961-ben töltötte be a Garamvölgyi Vilmos főszerkesztésével készült (szintén meglehetősen sok, tizennyolc szerző munkáját tömörítő) Kriminalisztika (általános rész) című munka⁶, amely a könyv előszava szerint „általános tankönyvnek” készült, azzal a céllal, hogy mind az oktatásban, mind a bűnüldözési gyakorlatban hasznosítható legyen. A joghallgatók oktatása céljára pedig az 1960-as évek elejétől egy egységes jegyzet szolgált, amely

² Külföldön sem ritka az átfogó, egységes nyomozástani mű. Erre talán az egyik legjobb példa az angolszász jogterületről O'Hara immár kilencedik kiadását megérvő nyomozási kézikönyve, amely legelőször 1956-ban jelent meg az USA-ban, majd legutóbb nem is olyan rég, 2019-ben. (A szerző halálát követően már más szerző átdolgozásában. Legutóbb: DeVere D. Woods: *O'Hara's Fundamentals of Criminal Investigation*. Charles C. Thomas Publisher Ltd., Springfield, Illinois, USA, 2019.)

³ A továbbiak során csak a komplex munkákat veszem sorra, értve ez alatt az olyan műveket, amelyek egységesen (egy vagy kivételesen két kötetben) dolgozzák fel a kriminalisztika (általános részi) ágait. Ez okból nem csak a speciális, egyes szakterületeket elemző kézikönyveket vagy monográfiákat nem érintem, de az olyan írásokat sem, amely a kriminalisztika egyes fő területeit több kisebb könyvre bontva dolgozzák fel. Ilyen pl. az általam egyébként nagyra becsült, az egykori Rendőrtiszti Főiskola oktatógárdája (pl. Lakatos János, Kunos Imre, Balláné Füstzer Erzsébet) által a főiskola hallgatóinak írt, a Rejtjel Kiadó által kiadott tankönyvsorozat, amely külön kötetben dolgozta fel a kriminálmetodológiát, két kötetben a krimináltaktikát, illetve két kötetben a krimináltechnikát, majd pedig a kriminálmetodika részeként, az egyes különösrészi témákat külön könyvekben/füzetekben. A rendőrtiszti képzés Nemzeti Közszoigalati Egyetembe való integrálását és a tanszékek jelentős tematikus átszervezését követően az új kar régi/új oktatóinak tollából további tankönyvek születtek, ám ezúttal is inkább tematikus, valamint a kriminalisztika ágait önállóan tárgyaló írásokról van szó (pl. Balláné Füstzer Erzsébet: *Kriminaltechnika*. Dialóg Campus Kiadó, Budapest, 2019.)

⁴ Ld. részletesen Ibolya Tibor: *Kriminalisztikatörténeti tanulmányok*. Patrocinium Kiadó, Budapest, 2019.

⁵ Pl. A bűncselekmények nyomozása. *Kriminaltaktika I. Kötet. Általános rész*. BM, Budapest, 1952.

⁶ Dr. Garamvölgyi Vilmos (főszerk.): *Kriminalisztika. Általános rész*. BM Tanulmányi és Módszertani Osztálya, Budapest, 1961.

több évtized alatt számos kiadást megért.⁷ Az 1980-as években pedig a rendőrtisztai képzésben a krimináltechnikát és a krimináltaktikát egy-egy külön kötetben feldolgozó könyv támogatta az oktatást.⁸ Ezt követően általános, tankönyvi munka megintcsak jó ideig nem volt elérhető; az első jelentős mű ezután a most értékelt kötet szerkesztői által jegyzett, legelőször 1998-ban kiadott *Kriminalisztika* tankönyv és atlasz című kötet volt, amelynek legutolsó kiadására 2012-ben került sor.⁹ A joghallgatók számára emellett ezen időszakban Bíró Gyula tankönyve, valamint Bócz Endre és Finszter Géza kifejezetten joghallgatóknak írt munkája szolgált tananyagul.¹⁰ Végül meg kell említeni a nem elsősorban tankönyvnek, hanem átfogó kézikönyvnek szánt, Bócz Endre szerkesztésében 2004-ben megjelent kétkötetes, (igen terjedelmes, több mint ezer oldalas) szintén sokszerzős munkát.¹¹ E könyveken kívül azonban – egészen a most vizsgált mű kiadásáig – (csaknem 10 éven keresztül) sem komplex tankönyv, sem kézikönyv nem szerepelt a piacon, sőt a korábbi műveket egyre nehezebb, vagy sokszor lehetetlen volt beszerezni.¹² A megújulás igénye azonban a kriminalisztikai szakirodalmat illetően is fokozottan jelentkezik. Bár nem jogi szakterületről van szó, épp a kriminalisztika esetén – főként a krimináltechnikát illetően –, ami ma még modern vizsgálati módszer, pár éven belül már akár elavult eljárásnak is minősülhet. Ez szempontot az új könyv szerzői is maximálisan szem előtt tartották.

3. A mű formai és tartalmi jellemzői

A könyv előszava eleve két pillérré alapozza az új munka megszületésének igényét. Az egyik ok épp az volt, hogy már lassan évtizedes távlatban nem adtak ki itthon komplex szemléletű kriminalisztikai művet. A másik ok pedig, hogy a szerzők „felismerték, hogy az elmúlt évtizedekben bekövetkezett tudományos fejlődés jelentős kihatással volt a nyomozással összefüggő eszközökre és módszerekre is. A magyar és külföldi ismeretek folyamatosan bővülő tárháza olyannyira kitágult és átalakult, hogy kívánatosá vált egy széles spektrumú, friss szellemű nyomozási útmutató, egy modern tudományelméleti összefoglaló.”¹³

⁷ Pl. Vargha László (szerk.): *Kriminalisztika. Egységes jegyzet*. Tankönyvkiadó, Budapest, 1979. 10. kiadás.

⁸ Illár Sándor (szerk.): *Kriminalisztika 1. Krimináltechnika*. BM Könyvkiadó, Budapest, 1982. és Illár Sándor (szerk.): *Kriminalisztika 2. Krimináltaktika*. BM Könyvkiadó, Budapest, 1983. A korábban írtak szerint e műveket a rendőrtiszták oktatásában a már említett többkötetes művek szolgálták.

⁹ Tremmel Flórián – Fenyvesi Csaba: *Kriminalisztika tankönyv és atlasz*. Dialóg Campus Kiadó, Budapest-Pécs, 1998., majd legutoljára: Tremmel Flórián – Fenyvesi Csaba – Herke Csongor: *Kriminalisztika*. Dialóg Campus Kiadó, Budapest-Pécs, 2012.

¹⁰ Bíró Gyula: *Kriminalisztika*. Kossuth Egyetemi Kiadó, Debrecen, 2004.; Bócz Endre – Finszter Géza: *Kriminalisztika joghallgatóknak*. Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó Kft., Budapest, 2008.

¹¹ Bócz Endre (szerk.): *Kriminalisztika 1. és 2.* BM Kiadó, Budapest, 2004.

¹² Jelen írás szerzője a fentebb említett művek csaknem mindegyikéből rendelkezik példánnyal, amelyek összegyűjtése komoly erőfeszítést igényelt. Talán ezek birtokában realisabb értékelés adható az újonnan kiadott könyvről.

¹³ A most értékelt könyv főszerkesztőjének pár éve megjelent monográfiája kifejezetten ezt a fejlődési folyamatot és igényt vizsgálja. Ld. Fenyvesi Csaba: *A kriminalisztika tendenciái*. Dialóg-Campus Kiadó, Budapest-Pécs, 2017.

A formai, szerkezeti kérdéseket illetően megállapíthatjuk, hogy a könyv meglehetősen terjedelmes, 624 oldalas. A mű három fő részre, és ezen belül huszonöt folyamatosan számozott fejezetre oszlik. (A huszonöt mintegy mágikus számként köszön vissza, ám nincs összefüggés a szerzők száma és fejezetek száma között, nem csak egy-egy fejezet köthető az egyes szerzőkhöz; van, aki – többek között a könyv szerkesztői – kifejezetten sok, több mint tíz fejezet írói, míg van olyan szerző, aki csak egy-egy fejezetet, vagy fejezetrészt jegyez.) Pusztán a tartalomjegyzék szerkezete alapján a munka áttekinthetőnek tűnik, a három részre tagolás, és a folyamatosan számozott fejezetek logikus, átlátható rendszert vázolnak.

A három fő rész közül az első, bevezető rész a kriminalisztika alapvetéseit taglalja, elsőként olyan kérdéseket mint a kriminalisztika fogalma, rendszere, története, fejlődése, szakirodalma (1. fejezet). Ezt követi a bevezető részben néhány olyan téma (2. fejezet), amelyek szintén inkább általánosak, és sem a krimináltechnikának, sem a krimináltaktikának nem részei. Ilyenek pl. a verziók kérdése, a nyomozás tervezése, szervezése, vagy a bűnelemzés kérdése, illetve az azonosításelmélet.¹⁴ E fejezetekben találkozhatunk néhány olyan újdonsággal vagy érdekességgel is mint pl. a kriminalisztika és a bűnmegelőzés kapcsolódási pontjainak részletesebb kifejtése (1.1.4), a kriminalisztika fejlődésének mérföldköveit áttekinthető cím (1.2.2.), a kriminalisztika alapelveinek újragondolása (1.2.3.), vagy a kriminalisztika ún. piramismodelljének vázolása (1.2.5.).

A könyv II. része a krimináltechnikát tárgyalja (a sorrendet is megmagyarázzák a szerzők: a krimináltechnika a –taktikánál objektívebb terület, ezért elsőbbséget élvez). A II. rész összesen tizenkét fejezetet foglal magában (3-14. fejezetek), a könyv 386. oldaláig tart e rész. Így már itt megállapíthatjuk, hogy a három fő rész, különösen a II. és III. rész egymáshoz viszonyítva (mind oldalszámot mind a fejezetek számát illetően) arányosnak tekinthető. A krimináltechnikai rész előbb az úgymond klasszikus kérdésköröket tárgyalja, mint amilyen a nyomtam, az anyagmaradványok, az írásvizsgálatok, a ballisztika, a személyazonosítás, illetve a daktiloszkópia kérdése (3-10. fejezetek).¹⁵ Ezután azonban olyan fejezetek következnek, amelyek részletesebb ismertetése vagy újdonságként jelenik meg, vagy legalábbis a szokottnál (vagy a korábbi tankönyveknél) alaposabb, mélyebb kifejtéssel találkozhatunk.¹⁶ (Megjegyzem, csaknem minden krimináltechnikai fejezetben felfedezhetünk egyébként a tudomány és a módszerek fejlődésének eredményeként újszerű ismereteket.) A bűnügyi nyilvántartásról szóló fejezetben (11. fejezet) olyan, a bűnügyi nyomozás gyakorlatában naponta alkalmazott

¹⁴ E kérdéseket az ún. kriminálmetodológia körébe szokás sorolni, amely az általános részi témák általános része.

¹⁵ Egyfajta specializálódás is megfigyelhető azonban, ugyanis mind a nyomtam (általános nyomtam, majd emberi, állati, tárgyi nyomok), mind az anyagmaradványokat (biológia- majd egyéb anyagmaradványok), mind az írásvizsgálatot (kézírásvizsgálat és egyéb írásvizsgálatok) két-két fejezetre bontva tárgyalja a mű.

¹⁶ A kötet szerkesztőinek korábbi tankönyvei sok témát illetően (más művekhez viszonyítva) már akkor is újdonságként vizsgáltak több kérdést is. Ezek egy része itt is megjelenik, de sok esetben más szerző írásában, vagy jelentősen átdolgozva. Ezért – a korábbi munkák viszonylatában – több esetben ezekre is újdonságként utalok.

rendszerekről is szó van, mint amilyen a modus operandi, a robotzsaru program, vagy körözési nyilvántartás. Ezután egy összefoglaló fejezetként egy alapvetően hagyományos kérdéseket is áttekintő egység következik „sajátos krimináltechnikai eszközök és módszerek” címmel (12. fejezet). Itt részben olyan ismert témakörök köszönnek vissza, mint amilyen a szagazonosítás, a csapdák vagy a bűnügyi fényképezés kérdése (képrögztítő és a képalkotó technikák cím alatt)¹⁷, ám egyedi az olyan szakterületek részletesebb vagy újszerű kifejtése mint amilyen a hangtechnika és a hangazonosítás, valamint a számítógép, az informatika és a 3D nyomtatás lehetőségei a bűnüldözésben. Végül ilyen formában újdonság a krimináltechnikán belül a bűnügyi hírszerzés önálló és részletes tárgyalása (13. fejezet). E fejezetben a napi jogalkalmazásban is igen gyakori, a Be. Hatodik Részében részletezett leplezett eszközök kriminalisztikai kérdéseit tárgyalja a fejezet szerzője. Utóbbi tartalmi haszna is kézzel fogható: számos olyan „fogás”, praktikus kérdés kifejtésre kerül itt, amelyet a jogalkalmazó pusztán a Be.-ből nem tud kiolvasni. Mivel az új Be.-nek immár részét képezik, és a nyomozás (illetve az előkészítő eljárás) során is bevetethők azok az eszközök, amelyek korábban csak a nyomozáson kívüli titkos információgyűjtés keretében voltak alkalmazhatók, így megkerülhetlenné vált e témakört is beemelni a kriminalisztika általános tanai közé. Végül a II. rész utolsó témája a szintén hagyományosnak tekintett szakértők alkalmazásának kérdése (14. fejezet). Ám e fejezetben is több egyedi vagy részletesebben kidolgozott téma kerül a szemünk elé. Ilyen pl. a túlbizonyítás kérdése, a szakértők munkájának egymásra épülése, vagy a szakvélemény hitelességének, esetleges torzulásainak problémája. Szintén egyedi (bár a szerkesztők korábbi munkáiban már ismertetett) az ún. Bayes módszerek szakértői alkalmazhatóságának elemzése.

Ezt követi a könyvben a krimináltaktikai rész. Ez 15 fejezetet foglal magába (15-24. fejezetek), a könyv legutolsó fejezete ugyanis egy összefoglaló jellegű egységet jelent (amelyre lentebb még visszatérek). A krimináltaktikai rész kapcsán hasonló jellemzők észlelhetők, mint a –technikai résznél: vannak úgymond hagyományos témakörök, és vannak újszerűek is. Az 15. fejezet a szemle kérdéseit ismerteti, amely az egyik legalapvetőbb krimináltaktikai terület. Ezt azonban egy ilyen megnevezéssel és összefoglalással újszerűnek mondható témakör követi „bűnügyi adatgyűjtés és profilalkotás” címmel (16. fejezet).¹⁸ E fejezetben olyan érdekességeket részleteznek a szerzők, mint a klasszikus ún. humán adatgyűjtés mesterfogásai, de kitér a könyv a technikai vívmányoknak és a jogalkalmazói gyakorlat igényeinek megfelelően a mobiltelefonos híváslisták, vagy a térfigyelő kamerák kérdésére, illetve a mára nagy szerepet játszó internetes adatgyűjtésre is. A profilozással kapcsolatos cím részletesen is bemutatja ezen – hazánkban sajnos még kevésbé elterjedt – módszer legfontosabb lehetőségeit, módszereit. Ezt követi a műben a kihallgatás témaköre; ám ezt is több fejezetre bontják a szerzők: előbb a kihallgatás általános kérdéseit

¹⁷ Ám e klasszikus fejezetekben is több helyen találhatunk újként kifejtett kérdésköröket. Ilyen pl. a képalkotási témán belül az ún. hiperspektrális képalkotás, vagy a háromdimenziós képalkotás témái.

¹⁸ E témakörök ilyen módon való önálló taglalása és részletes kifejtése számomra azért is örömteli, mert mindkét részterülettel korábban magam is igyekeztem foglalkozni. (Székely György László: *A felderítés értelmezési tartományai a büntető eljárásjogban és a kriminalisztikában*. Belügyi Szemle 2021/10. (DOI: 10.38146/BSZ.2021.10.11); Székely György László – Gampel Andrea: *A profilalkotás alkalmazásának lehetőségei a magyar büntetőeljárásban*. Ügyészek Lapja 2009. évi különszám.)

elemzik (17. fejezet), és itt kerül sor a műszeres vallomásellenőrzés mára szintén sokat fejlődött, és egyre többet alkalmazott módszerének részletes kifejtésére is. Ezt követi a terhelt, a tanú és a sértett kihallgatásának taktikája önálló fejezetben (18. fejezet). A 19-23. fejezetek szintén hagyományos témaköröket tárgyalnak, úgy mint a szembesítést, a helyszíni kihallgatást, a felismerésre bemutatást, a bizonyítási kísérletet, valamint a kényszerintézkedése taktikáját. Végül a 24. fejezet ugyancsak újszerűnek látszó témát dolgoz fel: a nemzetközi bűnüldözést. Itt olyan, a gyakorlatban szintén mára általánosan alkalmazott témák kerülnek elő, mint a nemzetközi bűnügyi együttműködés kérdései, a nemzetközi bűnüldöző szervezetek feladatai (pl. Interpol), valamint az EU egyes bűnüldözésben szerepet játszó ügynökségei, mint pl. az Europol, vagy az Eurojust.

Végül figyelemre méltó a könyv záró, összefoglalás helyett íródott fejezete, amely ugyancsak figyelemfelkeltő témaköröket bont ki. Ilyenek pl. a gyakori kriminalisztikai hibák és azok megelőzési lehetőségeinek kérdése, a kriminalisztika 21. századi tendenciái, valamint egyes jövőbeni fejlesztési lehetőségek felvillantása, mint amilyen az emberi szag feltérképezése, az agyolvasó (monoscanner) alkalmazási lehetőségei, a mobil helyszíni/DNS laborokban rejlő potenciál, vagy az elektronikus felderítés jövője.

Nem mellőzhető a megemlítése a könyv végén elhelyezett, a magyar és külföldi szakirodalmat egyedülálló részletességgel bemutató listának sem.

Végül fel kell hívnom a figyelmet a könyvben „rejlő” olyan újdonságra, amely a kötet egyes témáihoz hasonlóan szintén a technikai fejlődés hozadéka. A kriminalisztika szemléltetést igénylő tudományterület, nem véletlen, hogy a hazai szakirodalomban a korábbi könyvek csaknem minden esetben tartalmaztak fényképmellékleteket is. Jelen műben azonban a szemléltető ábrák, fotók nem a könyv oldalait „terhelik”, hanem digitális eszközzel (okostelefonnal) beolvasható QR kód révén juthat el az olvasó az interneten (felhőben) tárolt digitális kép-adatbázishoz.

Összességében a magam részéről feltétlenül hiánypótlónak vélem az új kriminalisztika tan- és kézikönyvet, és úgy gondolom, a könyv fűlszövegének ajánlása nem túloz: a mű nem csak a hallgatók számára bizonyul majd fontos tananyagának, de a bűnügyi nyomozással összefüggő munkát végző szakemberek számára is nagyon hasznos kézikönyv kerülhet a kezünkbe.

Irodalomjegyzék

- Fenyvesi Csaba – Herke Csongor – Tremmel Flórián (szerkesztők): *Kriminalisztika*. Ludovika Egyetemi Kiadó, Budapest, 2022.
- Balláné Füsztér Erzsébet – Borszéki Győző – Lakatos János: *Kriminálmétodológia*. Rejtjel Kiadó, Budapest, 2000.
- DeVere D. Woods: *O’Hara’s Fundamentals of Criminal Investigation*. Charles C. Thomas Publisher Ltd., Springfield, Illinois, USA, 2019.
- Ibolya Tibor: *Kriminalisztikatörténeti tanulmányok*. Patrocinium Kiadó, Budapest, 2019.

- A bűncselekmények nyomozása. Krimináltaktika I. Kötet. Általános rész. Belügyminisztérium, Budapest, 1952.
 - Dr. Garamvölgyi Vilmos (főszerk.): Kriminalisztika. Általános rész. Belügyminisztérium Tanulmányi és Módszertani Osztálya, Budapest, 1961.
 - Vargha László (szerk.): Kriminalisztika. Egységes jegyzet. Tankönyvkiadó, Budapest, 1979.
 - Illár Sándor (szerk.): Kriminalisztika 1. Krimináltechnika. BM Könyvkiadó, Budapest, 1982.
 - Illár Sándor (szerk.): Kriminalisztika 2. Krimináltaktika. BM Könyvkiadó, Budapest, 1983.
 - Tremmel Flórián – Fenyvesi Csaba: Kriminalisztika tankönyv és atlasz. Dialóg Campus Kiadó, Budapest-Pécs, 1998. (és későbbi kiadásai)
 - Bíró Gyula: Kriminalisztika. Kossuth Egyetemi Kiadó, Debrecen, 2004.
 - Bócz Endre – Finszter Géza: Kriminalisztika joghallgatóknak. Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó Kft., Budapest, 2008.
 - Bócz Endre (szerk.): Kriminalisztika 1. és 2. BM Kiadó, Budapest, 2004.
 - Fenyvesi Csaba: A kriminalisztika tendenciái. Dialóg-Campus Kiadó, Budapest-Pécs, 2017.
 - Székely György László: A felderítés értelmezési tartományai a büntető eljárásjogban és a kriminalisztikában. *Belügyi Szemle* 2021/10. <https://doi.org/10.38146/BSZ.2021.10.11>
 - Székely György László – Gampel Andrea: A profialkotás alkalmazásának lehetőségei a magyar büntetőeljárásban. *Ügyészek Lapja* 2009. évi különszám
-
-